

RECENSIE Festival van Cambrinus Horst

Geslaagde aftrap van The Spirit of Jazz

Gehoord: Festival The Spirit of Jazz. In: De Tiendschuur, Horst. Wanneer: zondag 16 november.

door **Paul van der Steen**

Spirit genoeg, de volgende keer misschien nog net wat meer jazz. Dat mag de conclusie zijn na de eerste editie van The Spirit of Jazz, een festival georganiseerd door muziekpodium Cambrinus in Horst. Dat het vervolg er komt, lijkt gezien de opkomst en waardering zondag zeker.

De nadruk lag bij deze aftrap op zang, wat uitstekend past bij het profiel van Cambrinus dat vooral naam heeft gemaakt met het programmeren van singer-songwriters. Muzikanten kwamen er wat bekaaidier vanaf. Het gemis deed zich voelen na het luisteren naar een aantal majestueuze solo's van saxofonist Peter Hermesdorf tijdens het concert van Iain Matthews en het Searing Quartet. Dat doorleefde optreden, steunend op materiaal van hun gezamenlijke cd *Joy mining* vormde het onbetwiste hoogtepunt van het festival. Elders in het affiche had net wat meer ruimte mogen zitten voor uitpakkende instrumentalisten met een mooi muzikaal verhaal. Het muziekminnende en uitstekend luisterende publiek in de Tiendschuur stond er ongetwijfeld voor open.

Er viel niettemin volop te genieten in Horst. Nog prille, maar veelbelovende eigen kweek onder de noemer Razzle Dazzle (zang en piano van twee tienermeiden met een goed gevoel voor jazz en soul). De beleving van Stella Domazos die Engels en Spaans zong, maar pas echt naar de strot greep met de in plat Antwerps vertolkte musette *Dancing Europa*. De klein gehouden zigeunerjazz van La Manouche, die anders dan veel acts uit deze hoek nu eens niet het gevoel lieten ondersneeuwen door de virtuositeit.

Zanger-gitarist Bart Oostindie vroeg zich hardop af waarom hij was uitgenodigd voor een jazzfestival, maar bewees met zijn instrument en stem wel degelijk over 'the spirit of jazz' te beschikken. Het door hem meegenomen jonge talent Japayork vertegenwoordigde een wat poppier benadering. Slotact Surfcake (met een prominente rol voor toetsenist Mike Roelofs uit Grubbenvorst) had flink tijd nodig voor opbouw en soundcheck. Eenmaal aan het spelen kostte het de zeven muzikanten ook even om op stoom te komen, maar toen begon het ook aardig te funken. Toch zou de groep nog net wat dwingender en onontkoombarder kunnen spelen. Bassist Arjan Kerren had de groove uitstekend te pakken en gaf een heerlijke solo weg. Uit de dubbelle drumbezetting met Sjoerd Rutten en Ron van Stratum moet echter nog meer te halen zijn.